

Friluftslivets fellesorganisasjon

Adresse: Nedre Slottsgate 25, 0157 OSLO
Telefon: 23 31 09 80, Telefaks: 23 31 09 89, E-post: post@frifo.no, www.frifo.no
Org. nr.: 971 262 834, Kontonr.: 7154.05.51671

Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Fylkeshuset
6404 Molde

Oslo, 05.11.2003

FRAMLEGG TIL GEIRANGER-HERDALEN LANDSKAPSVERNOMRÅDE - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til Deres brev av 14.08.2003 angående lokal og sentral høring av framlegg til Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO) representerer de 12 største friluftslivsorganisasjonene i Norge med til sammen nesten ½ million medlemskap. En av hovedoppgavene for FRIFO er å ivareta allemannsretten og det enkle og naturvennlige friluftslivets vilkår i Norge.

FRIFO støtter forslaget om opprettelse av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde. Vi mener dette vil være den beste måten å sikre de store nasjonale natur- og friluftslivsinteressene som finnes i dette område.

Verneplanen

Bakgrunnen for framlegget for vern er Stortingsmelding nr 62 (1991-92) "Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge". Forslaget til vern omfatter et areal på ca 498 km² i kommunene Stranda og Norddal i Møre og Romsdal.

Behov for vern

Den generelle samfunnsutvikling fører til et stadig sterkere press på naturen. Mulighetene for å drive friluftsliv svekkes kontinuerlig ved at attraktive naturområder reduseres i størrelse og kvalitet, og gjenværende områder gjøres vanskeligere tilgjengelig. Blant annet har inngrepsfrie naturområder i Norge blitt redusert dramatisk i løpet av de siste 100 årene som følge av ulike typer utbygginger og inngrep. Dessverre fortsetter denne utviklingen, og FRIFO mener derfor det nå er svært viktig at vi tar vare på de naturverdiene som fortsatt finnes, både i og utenfor inngrepsfrie områder, blant annet for å ivareta friluftslivet som er en del av norsk kulturarv og som en del av det helseforebyggende arbeidet i Norge.

Friluftsliv og retten til fri ferdsel

Den frie ferdselsretten (allemannsretten), jf friluftsloven er et grunnleggende fundament for utøvelse av det tradisjonelle friluftslivet i Norge. FRIFO er derfor i prinsippet i mot enhver regulering som kan rokke ved denne retten. Vi kan imidlertid se at det i noen spesielle tilfeller kan være behov for å regulere ferdselen av hensyn til sårbare naturtyper og/eller arter. Det er imidlertid

svært viktig at reguleringen ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle og naturvennlige friluftslivet. Bant annet er det viktig at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i undervisningssammenheng. At medlemmer i frivillige lag og foreninger, skoleelever og studenter blir tatt med på tur i verneområdene og på den måten får et positivt forhold til disse områdene vil være et viktig bidrag til å sikre en framtidsetta forvaltning av disse områdene spesielt, men også for naturen generelt.

Området som er foreslått vernet er et viktig område for friluftslivsaktiviteter som jakt, fiske og fotturer. Geirangerfjorden er også et populært område for kajakkpadling. Det er derfor viktig at verneforskriftene tar hensyn til dette. FRIFO savner derfor at friluftslivet er en del av verneformålet. Vi mener derfor at følgende setning eller noe liknede må tas inn i verneformålet: *”Ta vare på de store opplevelseskvalitetene i området for det enkle og naturvennlige friluftslivet”*. Vi kan for eksempel nevne at i Direktoratet for naturforvaltnings framlegg til verneforskrift for Frafjordheiane landskapsvernområde (sendt 10.10.2003 til MD) foreslås det at følgende setning tas inn i formålet: *”Ålmenta skal ha høve til naturoppleving gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med lita grad av teknisk tilrettelegging”*.

FRIFO er fornøyd med at verneforskriften ikke er til hinder for vedlikehold av merka stier, skilt, bruer og løyper (i medhold av forvaltningsplan) som er til glede og nytte for allmennheten og for det enkle og naturvennlige friluftslivet. Vi er også fornøyd med at det kan gis tillatelse til opparbeiding og merking av nye turstier og løyper, samt bygging av bruer og klopper.

Som vi skriver ovenfor mener vi at det viktig at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i undervisningssammenheng. Vi er derfor glad for at forslaget til verneforskrift for landskapsvernområdet ikke er til hinder for slike aktiviteter.

Vi er imidlertid overrasket over at det i punkt 4.2 i forskriften kan gis tillatelse til omfattende eller skadelig (vår understreking) organisert ferdsel. Vi mener at det å tillate skadelig ferdsel strider mot verneformålet og denne formuleringen må tas ut. Hvis ikke hele punktet fjernes, må det omformuleres til: *”Forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til større idrettsarrangement, øvingar, telteleirar og annan omfattande organisert ferdsel som ikkje strider mot verneformålet.”*

Motorferdsel

FRIFO mener det er viktig å redusere eller begrense motorferdsel i utmark til et minimum. Det er derfor viktig at verneforskriften kun åpner for det som er ytterst nødvendig, og at det gjennomføres en streng forvaltningspraksis. Vi mener derfor forslaget til verneforskrift punkt 5 bør vurderes nøye for å se om det er mulig å redusere mulighetene til motorferdsel i det foreslåtte verneområdet ytterligere.

Vennlig hilsen
Friluftslivets fellesorganisasjon

Harald Tronvik
generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
fagkonsulent